

ind på SF's hjemmeside på Internettet, ligger der mange, mange, mange flere oplysninger.

Hele verden har forandret sig, må jeg sige til hr. Holger K. Nielsen. Den angst, der tidligere var for ting, der foregik elektronisk, er heldigvis ved at forsvinde, fordi vi har fundet ud af, at vi igennem de elektroniske systemer kan lave langt bedre sikkerhedsforanstaltninger, end vi kunne i de gamle papirbårne arkiver, hvor ingen kunne se, hvem der havde været inde og læse i arkiverne, og hvem der havde set papirerne.

Så jeg håbede og troede forud for Schengen-processen, at SF, netop fordi jeg har kunnet se det på nogle af SF's folketingsmedlemmer, bevægede sig frem imod at erkende, at den ny teknologi var et redskab, vi skulle tage til os og ikke fornægte, men igen i dag hørte vi, hvordan hr. Holger K. Nielsen fandt tilbage i 1970'ernes gode gamle hængekøje og sagde: Big Brother is watching you.

Jamen blandt unge mennesker er noget sådant et for længst overstået kapitel. De mener, at vi skal kontrollere teknologien, de mener, at vi skal sætte rammer for teknologien, men ikke, at vi skal lade være med at udnytte den.

Det skal politiet selvfølgelig heller ikke. De skal da udnytte teknologien. De skal da ikke afskrive den. Når vi kan se de kriminelle udnytte alle de nye teknologiske landvindinger, skal politiet da også gøre det og også i et internationalt samarbejde.

Der er altså ikke stukket noget under stolen, og jeg kan gerne endnu en gang bekræfte, at den rapport, som altså blev forelagt den 14. maj, udleveret på centralgruppemøde til højt placerede embedsmænd fra medlemslandene, som tog den til efterretning og sendte den til styringsgruppen, har jeg ikke selv haft i hænderne, før den kom op i den danske debat i oktober måned, hvor spørgsmålet blev rejst af Folketingets Europaudvalg. Derefter er den så oversendt til både Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Det er jo helt normalt, at når vi har sådan nogle kontrolinstanser, som vi altså har her, når det drejer sig om Schengens informationssystem, så arbejder de kontinuerligt med at forbedre systemet. Det, der var afgørende i den danske debat, var, hvordan vor uafhængige myndighed, nemlig det danske registertilsyn, så på sagen.

Så har hr. Keld Albrechtsen allerede ved indledningen til debatten i dag forsøgt at skabe et

nyt mytologisk billede. Jeg er også bekendt med bl.a., at det portugisiske tv den 20. november i år bragte et indslag, hvorefter nogle lister over eftersøgte personer i SIS var blevet fundet på et offentligt tilgængeligt sted tæt ved en jernbanestation i Gent i Belgien. Jeg kan også oplyse, at den portugisiske delegation har ønsket, at der skulle ske en undersøgelse af spørgsmålet, og at der skal afholdes et hastemøde i den fælles tilsynsmyndighed. Og jeg har forstået, at der måske allerede bliver tale om et møde i den fælles tilsynsmyndighed på fredag.

Såfremt de oplysninger om, at der her er tale om et groft svigt og tilsidesættelse af registerbeskyttelse, er rigtige, og det tror jeg desværre de er, ja, så er der tale om et åbenlyst brud på sikkerhedsbestemmelserne i Schengenkonventionens artikel 118. Hvad det fører frem til er først og fremmest et belgisk anliggende, fordi det er belgisk politi, der skal undersøge forholdet. Sådan er det jo. Det er hos de belgiske myndigheder, svigtet er sket, har jeg forstået, og det er det belgiske politi, der skal undersøge forholdene.

Jeg vil gerne holde mig fuldt orienteret og informeret om denne sag, sådan at jeg vil være i stand til at kunne redegøre for, hvilke retlige og andre skridt der måtte blive taget af de belgiske myndigheder, og derfor har vi allerede i dag bedt Schengeninformationskontoret om at tage initiativ til, at den belgiske minister på vort ministermøde den 15. december orienterer om sagen.

Så til forslaget til vedtagelse fremsat af hr. Keld Albrechtsen. Som jeg indledningsvis bemærkede, kan regeringen naturligvis støtte det overordnede sigte, nemlig at registersikkerheden i Schengen skal være så god som overhovedet muligt, og som jeg allerede startede med at sige ved begyndelsen af dagens debat, så har det været det overordnede mål for regeringen hele vejen igennem. Vi har altså hele tiden tilstræbt, at der skulle være den optimale beskyttelse. Når regeringen alligevel ikke kan støtte forslaget til vedtagelse, skyldes det først og fremmest, at det efter vores opfattelse er overflødigt.

Jeg skal skyndsomt med formandens tilladelse gennemgå de fem pålæg.

Det første pålæg går ud på, at regeringen skal fremsætte forslag om, at den fælles tilsynsmyndighed får ubegrænset adgang til Schengens registre, dokumenter og bygninger. Det fremgår imidlertid direkte af Schengenkonventionens